

בית המשפט המחוזי בירושלים

ה"פ 18-02-12428 האחים מור בטחון בע"מ נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג

המבקשת האחים מור בטחון בע"מ

נגד

המשיבה רשות המיסים בישראל

פסק-דין

1 בקשה לסילוק המרצת הפתיחה על הסף מחמת חוסר סמכות עניינית.

2

3

המרצת הפתיחה

4 1. המבקשת הגישה המרצת פתיחה, ובה ביקשה כי יוצהר שכתב האישום המתוקן שהוגש נגדה,
5 ואשר בו הודתה והורשעה (ת.פ. 14-01-46077) הוא בבחינת "מסמך אחר" לפי סעיף 38 לחוק מס
6 ערך מוסף, התשל"ו-1976, לצורך קיזוז תשומות בסך 5,060,025 ₪.

7

8 2. לפי כתב האישום המתוקן (נספח א להמרצת הפתיחה), החל מיולי 2006 ועד מאי 2013 עסקה
9 המבקשת במתן שירותי שמירה למאות אתרים ברחבי הארץ למרות שלא היה לה רישיון לעסוק
10 בכך. פעילותה זו של המבקשת נעשתה בעזרת מנהלי אזור גיאוגרפי שהיו אחראים על השמירה
11 באזור הגיאוגרפי. מנהלי האזור קיבלו הוראות ממנהלי המבקשת, וכן קיבלו את חלקם ברווחים.
12 העברת רווחי המבקשת נעשתה באמצעות מעטפות מזומנים, ללא דיווח לרשויות המס
13 ("המעטפות השחורות"), ותוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות.

14

15 3. בקשתה של המבקשת בהמרצת הפתיחה היא, למעשה, כי יתאפשר לה לנכות את התשומות בגין
16 התשלומים ששילמה למנהלי האזור, תשלומים שפורטו בכתב האישום, ואשר עומדים על הסך
17 של 36,206,658 ₪. סכום המע"מ בגין תשלומים אלו עומד על 5,060,025 ₪. לטענת המבקשת,
18 רשויות מע"מ פתחו למנהלי האזור תיקי עוסק עצמאי, ואף הוצאו (או שצריכות להיות מוצאות)
19 שומות עסקאות בגין רכיב המע"מ הנ"ל.

20

21

סעיף 38 לחוק מס ערך מוסף

22 4. המבקשת נסמכת בהמרצת הפתיחה על סעיף 38(א) לחוק מס ערך מוסף, שזו לשונו בחלקים
23 הנוגעים לענייננו:
24

בית המשפט המחוזי בירושלים

ה"פ 18-02-12428 האחים מור בטחון בע"מ נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 "עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את מס התשומות הכלול בחשבונית מס שהוצאה לו
2 כדין או בהצהרת ייבוא או במסמך אחר שאישר לעניין זה המנהל..." (ההדגשה הוספה).
3
- 4 5. המבקשת טוענת שכתב האישום הוא בבחינת "מסמך אחר", ומבקשת בהמרת הפתיחה שכתב
5 יוצהר.
6
- 7 6. ביום 7.1.2018 המבקשת פנתה לרשויות המס וביקשה כי כתב האישום יאושר כ"מסמך אחר"
8 (נספח ז'1' להמרת הפתיחה).
9
- 10 7. ביום 21.1.2018 דחו רשויות המס את הבקשה, בקבען כי "בנסיבות העניין ולאור העובדה כי
11 החברה הורשעה בניכוי מס תשומות בשל חשבוניות שהתקבלו בידה שלא כדין אין החברה עומדת
12 בתנאי סעיף 38 לחוק, עמדתנו היא כי החברה אינה רשאית לנכות מס תשומות ללא כל קשר
13 להכרה בכתב האישום כמסמך אחר. לעניין ניכוי מס התשומות כמשמעותו בחוק" (נספח ז'2'
14 להמרת הפתיחה).
15
- 16 8. המבקשת חלקה על עמדת רשויות המס, ומטעם זה הגישה את המרת הפתיחה הנוכחית.
17
18

הבקשה לסילוק על הסף

- 19 9. המדינה הגישה בקשה לסילוק המרת הפתיחה על הסף מחמת חוסר סמכות עניינית. לטענת
20 המדינה, הסמכות העניינית נתונה לבית-המשפט-הגבוה-לצדק. המדינה הפנתה להליך, התלוי
21 ועומד בבג"ץ (בג"ץ 646/18), במסגרתו נתקפת החלטה אחרת של המנהל לפי סעיף 38 לחוק מס
22 ערך מוסף (פרטיו של ההליך הנ"ל לא הובהרו כל צורכם, ולכן לא אדרש לו). המדינה טענה כי אין
23 בחוק מס-ערך-מוסף הליכים, הקובעים מסלול לתקיפה ישירה של החלטת רשויות המס שלא
24 לאשר את כתב האישום כ"מסמך אחר". בהעדר מסלול המותווה בדין לתקיפה ישירה,
25 ומשהחלטה הנתקפת היא החלטה של גוף מינהלי, שהפעיל שיקול דעת מינהלי, אזי הסמכות
26 לתקיפת החלטה נתונה לבית-המשפט הגבוה לצדק (בהעדר התייחסות לסוגיה זו בחוק בתי
27 המשפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000).
28
- 29 10. המבקשת התנגדה לבקשה. המבקשת טענה כי קיימת סמכות מקבילה הן לבג"ץ הן לבית המשפט
30 האזרחי, נוכח סמכותו השירית של בית המשפט המחוזי. לטענת המבקשת, כאשר מדובר בהליך
31 הנוגע לפרשנות הדין או למחלוקת עובדתית (כפי שכך הוא, לטענתה, בענייננו), תיטה הסמכות
32 לטובת בית המשפט האזרחי, וכאשר מדובר בביקורת על אופן הפעלת הסמכות, תיטה הסמכות
33 לטובת בג"ץ. המבקשת הוסיפה וטענה כי סוגיות רבות בתחום דיני המס, שזכות הערעור בהן לא
34 הוסדרה בחוק, ראוי שתבררנה בהליך אזרחי, בדומה לערעורי המס האחרים. המבקשת נדרשה
35 למדיניות הנקוטה בדבר הפחתת העומס על בית המשפט-הגבוה-לצדק, וטענה כי ראוי שסוגייה
36 כגון זו העולה בהליך הנוכחי תתברר בבית המשפט האזרחי.
37
38

דיון והכרעה

- 39 11. דין הבקשה להתקבל, ודינה של המרת הפתיחה להיות מסולקת על הסף מחמת חוסר סמכות
40 עניינית. הכול, מהטעמים שיפורטו להלן.
41
42

החלטות הניתנות לערעור לפי חוק מס ערך מוסף

בית המשפט המחוזי בירושלים

ה"פ 18-02-12428 האחים מור בטחון בע"מ נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

12. חוק מס ערך מוסף קובע שקיימות מספר החלטות, המתקבלות על ידי רשויות המס, ואשר ניתן להשיג עליהן בערכאות אזרחיות. לדוגמא:

3
4 (א) **השגה על שומה** – סעיף 77 לחוק קובע כי כאשר חייב מגיש דו"ח תקופתי, שלדעת המנהל איננו מלא, "רשאי המנהל לשום לפי מיטב שפיטתו את המס המגיע או את מס התשומות של החייב במס". סעיף 82 לחוק קובע כי מי שחולק על השומה רשאי להשיג עליה בכתב לפני המנהל תוך 30 לאחר שהומצאה לו הודעת השומה. סעיף 83 לחוק קובע כי הרואה עצמו מקופח מההחלטה בהשגה רשאי לערער עליה בפני בית המשפט המחוזי.

9
10 (ב) **רישום עוסק** – מספר סעיפים בחוק עוסקים ברישומם של עוסק (סעיף 52 – סירוב לרשום מחמת עיסוק בלתי חוקי; סעיף 54 – רישום ארעי; סעיף 55 – רישום מספר עסקים של עוסק אחד; סעיף 56 לחוק – רישום מספר עוסקים כעוסק אחד; סעיף 58 – רישום מסוגים שונים; סעיף 59 – עוסק פטור; סעיף 61 – ביטול או תיקון רישום, בתנאים המפורטים). סעיף 64 לחוק קובע כי על ההחלטות הללו, העוסקות כולן בדרכי רישום מיוחדות של עוסק, ניתן לערער בפני בית המשפט המחוזי תוך 30 יום.

16
17 (ג) **הטלת חבות על מי שאינו העוסק** – בחוק הוענקה, במקרים מסוימים, סמכות למנהל לקבוע כי חבות המס תוטל על מי שאינו העוסק (סעיף 106 – הטלת חבות של עוסק, שהעביר נכסיו ללא תמורה לצד שלישי, על הצד השלישי; סעיף 106 לחוק – הטלת חבותו של תאגיד על בעל תפקיד בתאגיד). במקרים אלו נתונה זכות ערעור על החלטת המנהל לבית המשפט המחוזי תוך 30 יום (ראו סעיף 64 לחוק; סעיף 106 לחוק).

22
23 (ד) **סנקציות בשל אי תקינות מסמכים** – מספר סעיפים בחוק מעניקים למנהל סמכות להטיל סנקציות בגין אי תקינותם של מסמכים המתחייבים לפי החוק (סעיף 74 – סירוב לקבל דו"ח מחמת אי תקינות; סעיף 50 – חיוב בכפל מס בגין הוצאות חשבוניות שלא כדין; סעיף 95 – הטלת קנס בגין אי ניהול ספרים; סעיף 113 – איסור הוצאת חשבוניות בגין אי ניהול פנקסי חשבוניות כדין; סעיף 112 – סמכות לדרוש ערובה וסמכות לאסור על העברת טובין או מתן שירותים בגין אי מתן דו"ח כדין). על ההחלטות הללו כולן ניתן לערער בפני בית המשפט המחוזי. הוראה מיוחדת נוספת באשר למסמכים קבועה בסעיף 127 לחוק. סעיף 127 לחוק עניינו ועדה לקבילות פנקסי חשבוניות, אשר תדון בעררים בעניין קבילות מסמכים. הסעיף קובע כי "החלטתה של הועדה בערר תהא סופית, אולם רשאית היא להביא שאלה משפטיות לחוות דעתו של בית המשפט המחוזי".

33
34 (ה) **עסקה מלאכותית או בדויה** – סעיף 138 לחוק קובע שהמנהל רשאי להתעלם מעסקה או מפעולה, אם הוא סבור שהיא מלאכותית או בדויה. על החלטת המנהל ניתן לערער לפני בית המשפט המחוזי.

36
37
38 (ו) **שותפות ועסקה משותפת** – סעיף 128 לחוק קובע, בין היתר, כי עסקה שעשה שותף בשותפות רשומה, רואים אותה כאילו עשתה אותה השותפות, אם לא הוכח להנחת דעתו של המנהל היפוכו של דבר. הסעיף מוסיף וקובע כי כאשר "לא קיבל המנהל ראייה שהוגשה לו לעניין [זה] רשאי השותף או השותפות לערער לפני בית המשפט המחוזי".

בית המשפט המחוזי בירושלים

ה"פ 18-02-12428 האחים מור בטחון בע"מ נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

13. אם נבקש לנסות ולמצוא, ככל הניתן, מכנה משותף לכל המקרים הללו, בהם קבע המחוקק בחוק מס ערך מוסף, כי נתונה זכות להשיג על החלטת רשויות המס בפני בית המשפט האזרחי, נוכל לומר כי המשותף לכל המקרים הללו הוא שמדובר במקרים בהם רשויות המס מפעילות כלפי **אדם מסוים** סמכויות, שאינן **הסמכויות הנוהגות לפי סדר הדברים הרגיל** כלפי מי שמנהל ספריו ומשלם חובותיו כדן. במקרים אלו, בהם הרשות מפעילה סמכויותיה שלא לפי סדר הדברים הרגיל כלפי אדם מסוים, כי אז ראה המחוקק לנכון לקבוע מסלול מותווה בדן להשגה על ההחלטה.

14. כך הוא לעניין שומה, המוצאת לפי מיטב השפיטה ושלא בהתבסס על דיווחי הנישום, בשעה שברגיל סומכים על דיווחיו של הנישום; כך הוא לעניין עסקה מלאכותית, שניתן להתעלם ממנה, הגם שברגיל, כאמור, סומכים על דיווחי הנישום; כך הוא לעניין הטלת חבות על מי שאינו החייב במס, שברגיל מוטלת החבות רק על החייב במס עצמו; כך הוא לעניין הטלת **סנקציות** למיניהן בשל אי תקינות מסמכים; וכל כיוצא באלו.

15. עוד נראה שבכל המקרים הללו כולם מסלול ההשגה מוגדר **כערעור**, כאשר הערעור הוא לבית המשפט המחוזי, ונקבע, באופן טיפוסי, פרק זמן מוגדר להגשת הערעור (זאת, זולת המקרה של הוועדה לקבילות פנקסים, שאז הוועדה היא שדנה בהשגה **(ערר)**, והחלטתה היא סופית, אך ניתן להביא בפני בית המשפט המחוזי "שאלה משפטית לחוות דעתו").

16. כעולה מהסקירה דלעיל, החלטת רשויות המס לעניין אי-הכרה במסמך כ"מסמך אחר" אינה נמנית על המקרים בהם נתונה זכות ערעור בחוק לבית המשפט המחוזי, והשאלה בה חלוקים הצדדים היא מה משמעותו של חסר זה. על מנת להשיב על שאלה זו, נרחיב קמעא ביחס לסמכותו של המנהל להכיר במסמך כ"מסמך אחר".

סעיף 38 לחוק מס ערך מוסף

17. כאמור, סעיף 38(א) לחוק מס ערך מוסף מעניק למנהל את הסמכות לאשר "מסמך אחר" (שאינו חשבונית מס או הצהרת ייבוא) כמסמך המזכה את העוסק לנכות את מס התשומות העולה מן ה"מסמך האחר". נעין במספר החלטות של רשויות המס, בהן הוכרו מסמכים מסוימים כ"מסמך אחר", החלטות אליהן הפנתה המבקשת (נספחים ה, ו להמרצת הפתיחה).

18. העיון בהחלטות אלו מעלה כי מדובר בהחלטות בעלות אופי **נורמטיבי**, החורג מעניינו של **אדם מסוים**. יש בין החלטות שפורסמו בילקוט הפרסומים. לדוגמא (נספח ו להמרצת הפתיחה):

(א) **שוכר מקרקעין** – הודעה בדבר אישור מסמך, התשמ"ז-1987, י"פ 1683, בה הודיע מנהל המכס והמע"מ כי "בתוקף סמכותי לפי סעיף 38 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1975, אני מאשר כמסמך אחר לעניין הסעיף האמור חשבונית עסקה שמוציא שוכר מקרקעין שהוא עוסק זעיר לפי תקנה 6 לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו-1976, במקום מי שהשכיר לו את המקרקעין".

(ב) **מס על כלי רכב מיובא** – הודעה, שפורסמה בשנת 1983 (י"פ 6511), לפיה אושר כ"מסמך אחר" "שובר לקופה (טופס מב 162 א) החתום בחותמת בית המכס, על פיו שולם מס על כלי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ה"פ 18-02-12428 האחים מור בטחון בע"מ נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 רכב שיובא והמשמש לצורך עסקו של עוסק, אשר הוא ששילם את המס כאמור, למעט עוסק
2 שקיבל על עצמו את התשלום לפי סעיף 20 לחוק האמור".
- 3
- 4 (ג) **טופס דיווח עסקת אקראי** – הודעה שפורסמה בשנת 1995 (י"פ 3761), בה אושר כ"מסמך
5 אחר" "מקור של טופס דיווח עסקת אקראי, טופס מע"מ 8356, כשהוא חתום בחותמת
6 הקופה של הבנק המעידה על תשלום הסכום הנקוב בטופס".
- 7
- 8 19. בנוסף, יש החלטות בהן הוכר מסמך כ"מסמך אחר", ואשר פורסמו כ"החלטת מיסוי" (להגדרת
9 החלטות מיסוי, ראו פרק שני-ב לפקודת מס הכנסה, [נוסח חדש]; לפרסומן של תמציות החלטות
10 מיסוי ראו סעיף 158(ג) לפקודה). העיון בהחלטות המיסוי אליהן הפנתה המבקשת, מעלה אף
11 הוא כי מדובר בהחלטות בעלות **אופי נורמטיבי**, החורגות מגדרו של המקרה המסוים. לדוגמא
12 (נספח ו להמרצת הפתיחה):
- 13
- 14 (א) **החלטת מיסוי 3721/16** בנושא "אישור לימסמך אחר" לצורך ניכוי מס תשומות בעבודות
15 פיתוח" – ההחלטה קובעת כי חברה, שהייתה אמורה לבצע עבודות פיתוח של שטחי ציבור,
16 תהא רשאית לנכות מס תשומות בהסתמך על חשבוניות המס שהוצאו על-ידי קבלן המשנה
17 ששכרה הרשות המקומית, במימון החברה, לצורך ביצוע העבודות.
- 18
- 19 (ב) **החלטת מיסוי 5396/17** בנושא "אישור לניכוי מס תשומות כימסמך אחר" בגין קבלני משנה
20 של תושב חוץ המעניקים שירותים לעוסק ישראלי" – ההחלטה קובעת כי מאושרות כ"מסמך
21 אחר" חשבוניות המס שהוצאו על ידי קבלני משנה ישראליים שהעסיק תושב חוץ, עמו
22 התקשרה חברה ישראלית, לצורך ניכוי מס תשומות בידי החברה הישראלית בתנאים שפורטו
23 בהחלטה.
- 24
- 25 20. העיון בהחלטות שצירפה המבקשת, בהן הכיר המנהל במסמך כ"מסמך אחר", מעלה כי המנהל
26 הכיר במסמכים מסוימים כ"מסמך אחר" – לאחר הפעלת שיקול דעת – בהקשרים בהם נראה
27 היה למנהל כי הדבר מתאים וראוי, כאשר ההחלטות נשאו – לפחות אלו שצירפה המבקשת –
28 אופי **נורמטיבי**, החורג מעניינו של המקרה המסוים. החלטות אלו אף זכו לפרסום פומבי,
29 כמתחייב מאופיין זה.
- 30
- 31 21. על רקע המסגרת המשפטית המתוארת לעיל, ניתן להידרש לסוגיית הסמכות העניינית ולמחלוקת
32 שהתגלעה בהקשר זה בין הצדדים.
- 33
- 34 **סמכות בית-המשפט-הגבוה-לצדק וסמכות בית המשפט האזרחי**
- 35 22. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי לבית-המשפט-הגבוה לצדק בוודאי נתונה הסמכות לדון
36 בתקיפת החלטתן של רשויות המס, לפיה כתב האישום אינו בבחינת "מסמך אחר" לצורך סעיף
37 38 לחוק מס ערך מוסף. הדברים מתחייבים מסעיף 15(ג) ומסעיף 15(ד)(2) לחוק-יסוד: השפיטה
38 (וראו בפרט סעיף 15(ד)(2)), הקובע כי בית המשפט הגבוה לצדק מוסמך "לתת צווים לרשויות
39 המדינה... לעשות מעשה או להימנע מעשות מעשה במילוי תפקידיהם כדין".
- 40

בית המשפט המחוזי בירושלים

ה"פ 18-02-12428 האחים מור בטחון בע"מ נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

23. אלא השאלה השנויה במחלוקת בין הצדדים היא האם, בנוסף, נתונה גם לבית המשפט המחוזי הסמכות לדון בתקיפה ישירה של החלטת רשויות המס נשוא ענייננו. זאת, מכוח הסמכות השיורית הנתונה לו בסעיף 40 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984. לפי האמור בסעיף 40 הנ"ל, בית המשפט המחוזי מוסמך לדון, בין היתר, ב"כל עניין אזרחי או פלילי שאיננו בסמכותו של בית משפט השלום" (סעיף-קטן 1, ההדגשה הוספה), וכן ב"כל ענין שאיננו בסמכותו הייחודית של בית דין אחר" (סעיף-קטן 2)).
24. קולמוסים רבים נשתברו בשאלת חלוקת הסמכויות בין בית-המשפט הגבוה-לצדק לבית-המשפט המחוזי (וראו, למשל, ע"א 9379/03 צ'רני נ' מדינת ישראל, פ"ד סא(3) 822 (2006)). נראה שלבית השאלה בכל הנוגע לענייננו היא האם ניתן לראות את המחלוקת שבין הצדדים כ"עניין אזרחי", שאז קיימת סמכות לבית המשפט המחוזי, או שמא כ"עניין מינהלי", שאז הסמכות אינה נתונה לבית המשפט המחוזי-האזרחי אלא לבית המשפט הגבוה לצדק.
25. וראוי לעיין בדבריו הבאים של פרופ' יצחק זמיר, באשר למצב המשפטי כיום, לאחר חקיקתו של חוק בתי המשפט לעניינים מינהליים:
- "ניתן לומר באופן כללי שבית המשפט האזרחי איננו רשאי יותר (ומכל מקום אינו מוכן) להכניס למסגרת הסמכות הכללית שלו עניינים מינהליים חדשים. אכן, יש עניינים כאלה שראוי להעביר אותם מבג"ץ אל ערכאה נמוכה יותר. אך כיום... קיימת דרך נוחה ויעילה יותר ללכת בה, היא הדרך שהותוותה בחוק בית המשפט לעניינים מינהליים... לכן, בסיכום, בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי אינם רשאים כיום להרחיב את היקף העניינים המינהליים הנכללים במסגרת הסמכות הכללית שלהם" (יצחק זמיר הסמכות המינהלית (כרך ג: הביקורת השיפוטית, 2014) 1615).*
26. בענייננו, המבקשת מבקשת, למעשה, לתקוף בתקיפה ישירה את החלטת רשויות המס בעניינה, ובפרט את הפעלת שיקול הדעת המינהלי על ידי הרשות. לא נראית לי בהקשר זה טענתה של המבקשת, לפיה עניין לנו, כביכול, בהליך שעניינו פרשנות חוק. החוק בענייננו ברור: ברור שסעיף 38(א) לחוק מס ערך מוסף מקנה למנהל את הסמכות להכיר במסמכים שונים כ"מסמך אחר" לצורך קיזוז תשומות.
27. אלא השאלה שהמבקשת מעוניינת להעלות במסגרת המרצת הפתיחה היא האם בהפעלת סמכות מינהלית זו שיקול דעתו של המנהל היה סביר אם לאו. כלשון המבקשת עצמה בהמרצת הפתיחה בהתייחסה לעמדתו של המנהל: "המבקשת חולקת על עמדה זו! המבקשת טוען כי יש לראות בכתב האישום שהוגש כנגדה כמסמך אחר לצורך קיזוז תשומות לפי סעיף 38 לחוק מע"מ" (סעיף 10 להמרצת הפתיחה). וכן "כאשר כתב האישום בורא יש מאין הרי שלצרכי החיוב המיסוי עליו לדמות מציאות כלכלית הגיונית, סבירה, וכזו המתארת את העולם האמיתי" (סעיף 12 להמרצת הפתיחה. ההדגשה הוספה). כן ראו דבריה המפורשים והחד משמעיים של המבקשת, לפיהם בהמרצת הפתיחה היא מעוניינת לתקוף את שיקול הדעת של רשויות המס: "מדובר בבקשה שעניינה בחינת שיקול הדעת של הרשות המינהלית" (סעיף 15.2 להמרצת הפתיחה. ההדגשה הוספה).
28. תקיפתה של החלטה מינהלית בהתבסס על עילת הסבירות היא עניין מובהק, המצוי בגדרו של המשפט המינהלי. עוד על עילת הסבירות במשפט המינהלי, ראו, למשל, לאחרונה, ע"מ 9387/17

בית המשפט המחוזי בירושלים

ה"פ 18-02-12428 האחים מור בטחון בע"מ נ' רשות המיסים בישראל

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 המרכז האקדמי למשפט ולעסקים נ' ועדת המשנה לעררים של המועצה הארצית, (14.10.18),
2 בפסקה 18 לפסק-הדין).

3
4 29. מכיוון שכך, ונוכח מהותה ואופייה של ההחלטה הנתקפת, באתי לכלל מסקנה כי, אכן, כטענת
5 המדינה, המרצת הפתיחה עוסקת ב"עניין מינהלי" (אשר ביחס אליו לא קיימת הסמכה מפורשת
6 בחוק מס-ערך-מוסף, המסמיכה את בית משפט זה לדון). מטעם זה, ובשל חוסר הסמכות
7 העניינית, דין בקשת הסילוק על הסף להתקבל.
8

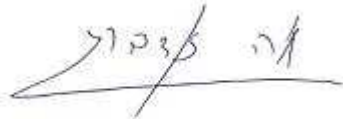
9 30. יוער כי עיינתי בפסיקה, אשר אליה הפנתה המבקשת כתימוכין לטיעוניה (ה"פ 17-04-35203-
10 2017); ה"פ 15-03-35011 (2016); ה"פ 11-07-33385 (2013); ה"פ 10-03-39166 (2010), אולם
11 העיון העלה כי אין בפסיקה זו כדי לסייע למבקשת. דובר שם בהליכים, שנסיבותיהם שונות
12 לחלוטין, בהם המדינה לא העלתה טענה של חוסר סמכות עניינית, והסוגיה לא נדונה שם כלל.
13 אין בהם אפוא אסמכתא לענייננו. וגם אם בהקשרים מסוימים ומתאימים נוצרה לעתים
14 פרקטיקה, לפיה ניתן לתקוף את החלטת רשויות המס בבית המשפט האזרחי, אזי אין הדברים
15 מתאימים לענייננו, נוכח אופייה ומהותה של הסמכות, הקבועה בסעיף 38(א) לחוק, שמוגדרת
16 במפורש כסמכות מנהלית, שעניינה "מסמך אחר שאישר המנהל לעניין זה" (כן ראו ההחלטות
17 לפי סעיף 38, שפורסמו בילקוט הפרסומים, כפי שהובאו לעיל, החלטות שאופיין המינהלי עולה
18 מהן מניה וביה).
19

20 31. אשר להסתמכותה של המבקשת על פסק-דינו של כבי' השופט גונטובניק בה"פ 17-01-64207 צ.ג.י.
21 פרסונל שירותי כ"א 2005 בע"מ נ' רשות המיסים (7.11.2017): פסק-דין זה דווקא תומך בעמדת
22 המדינה, ששם התקבלה עמדת המדינה, והמרצת הפתיחה סולקה על הסף מחמת חוסר סמכות
23 עניינית.
24

25 32. לפיכך, אני מסלקת את התביעה על הסך מחמת חוסר סמכות עניינית.

26
27 33. המבקשת תישא בהוצאות המשיבה בסך 10,000 ₪.

28
29
30 ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ט, 04 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.
31

32
33

חיה זנדברג, שופטת

